ادامه از صفحه ۷

امتیازدهی اصلاح‌طلبان به اصولگرایان

اما این جایگاه در داخل کشور به جای آنکه به فرصتی برای حل مشکلات احزاب و فراگیرشدن آنها کمک کند دچار دو آفت شد. با توجه به تجربه عضویت در ادوار مختلف در شورای مرکزی و هیات‌رییسه، بارها شاهد بودم از ۲۶۰ حزبی که عضو خانه هستند، اکثریت در اختیار احزاب اصلاح‌طلب است و اصولگرایان همیشه در اقلیت بوده‌اند و این مساله مشکل‌ساز شده است. مشکل دوم این است که باید نوع نگاه اصولگرایان به این خانه تغییر کند و به هیات‌رییسه از زاویه جناحی ننگرند چراکه همه حاضران در این خانه به‌دنبال اعتلای کار حزبی هستند. مردمسالاری و دموکراسی، دارای تعریف مشخص است و اگر نگاه اصولگرایان، نگاه انحصارطلبی بوده و در پاره‌ای موارد اصلاح‌طلبان به‌دنبال تمامیت‌خواهی باشند این تعامل به نقطه‌ای می‌رسد که هر دو اینها ضرر می‌کنند. ساختار خانه احزاب به‌گونه‌ای است که تمایل به اصلاح‌طلبان در انتخاب هیات‌رییسه و کمیته‌ها بیشتر است. در مقطعی اصلاح‌طلبان پذیرفتند در تعاملی نانوشته، ترکیبی بینابین ایجاد شود و نگارنده و دکتر مظاهری به نمایندگی از اصولگرایان وارد هیات‌رییسه شدیم. با وجود این ترکیب باز هم شاهد این بودیم که برخی اصولگرایان نسبت به ترکیب کمیته‌های اجرایی معترض بودند. مشخص بود وقتی در شورای مرکزی، اکثریت از اصلاح‌طلبان بودند در تصمیم‌گیری برای کمیته‌ها، گرایش به نیروهای همفکر خواهند داشت. در دوران احمدی‌نژاد که خود من در شورای مرکزی بودم یادآور شدم با وجود اینکه دولت در دست اصولگرایان است اما حاضر نیست تعامل بین اصولگرایان و اصلاح‌طلبان را تحمل کند و موانعی در سر راه فعالیت خانه احزاب گذاشت که من به آن «بی‌مهری دولت مهرورز» لقب دادم. با وجود اینکه برخی جریانات اصولگرا در جلسات خانه احزاب شرکت نمی‌کردند اما نگارنده همچنان قایل به دفاع از خانه بوده و هستم چراکه معتقدم این نهاد صنفی و مدنی باید تقویت شود و نباید به محل نزاع سیاسی تبدیل شود. دموکراسی یعنی به‌رسمیت‌شناختن حقوق اقلیت. یعنی اکثریت اگر حاکم شد نباید اقلیت حذف شود. متاسفانه همیشه اقلیت در کشور ما محکوم شده است در حالی که اکثریت، خود باید مدافع حقوق آنان باشد. عدالت سیاسی در مردمسالاری دینی تاکید بر همین مفهوم است و بحث اصلی ما در تحزب این است که بتوان عدالت سیاسی را رعایت کرد و احزاب با حضور مردم در تصمیم‌سازی‌های سیاسی و حاکم‌شدن اراده مردم برای اداره کشور نقش بازی کنند. ما هنوز به این تعریف نرسیده‌ایم و اگر به آن برسیم نگاه‌ها تغییر خواهد کرد. البته اشکالی در اساسنامه وجود دارد که باید ساختار تقسیم صندلی‌های شورای مرکزی را متناسب با جناح‌های سیاسی تنظیم کرد اما چون احزاب کشور، اصلاح‌طلب بوده و در دوره توسعه سیاسی آقای خاتمی مجوز گرفتند، اکثریت کرسی‌ها را در اختیار می‌گیرند. اگر ترکیب بینابینی باشد در تصویب مصوبات خدشه ایجاد نمی‌کند چراکه در مواردی که در رای‌گیری‌ها با مشکل مواجه می‌شدیم و برخی افراد به‌دلیل اینکه نظراتشان اعمال نمی‌شد به آن خدشه وارد می‌کردند ما تلاش می‌کردیم اقناعی و تعاملی با این انتقادات مواجه شویم. در عین حال حق نیست که از این نکته بگذریم که اصلاح‌طلبان در موضوع خانه احزاب، امتیازات قابل توجهی به اصولگرایان دادند. آنها می‌توانستند تمامی کرسی‌های هیات‌رییسه را در اختیار بگیرند اما برای نشان‌دادن حسن‌نیت خود، ترکیب دو اصلاح‌طلب، دو اصولگرا و یک میانه در هیات‌رییسه را رعایت کردند.

امروز که بحث مجمع عمومی فوق‌العاده برای دوره ششم مطرح شده است اگر بر اساس اساسنامه قبلی ۲۱ تشکل، اعضای شورای مرکزی را تشکیل دهند باز هم اکثریت با اصلاح‌طلبان خواهد بود. حتی با نبود احزابی چون مشارکت و مجاهدین انقلاب که درگیر سیر قضایی هستند، اصلاح‌طلبان اکثریت را دارا هستند و با توجه به ائتلاف سیاسی که در عرصه سیاسی دارند، همان ترکیب حفظ خواهد شد. اما اگر ساختار به گونه‌ای تنظیم شود که بر اساس سهمیه‌بندی، شورای مرکزی ترکیبی از همه احزاب شناسنامه‌دار و قدرتمند مستقل، اصولگرا و اصلاح‌طلب باشد، شرایط تغییر می‌کند. شورای مرکزی خانه احزاب نباید به تشکل‌هایی داده شود که نه به جلسات می‌آیند و نه به آن اعتقاد دارند. پیشنهاد می‌کنم قبل از انتخابات این دوره، تقسیم کاری صورت بگیرد. موقع انتخابات فهرست‌هایی در مجمع پخش می‌شود که متعلق به گرایش‌های سیاسی است و در رای‌گیری به دلیل تعدد احزاب اصلاح‌طلب، اصلاح‌طلبان و نیروهای میانه اکثریت را به دست می‌آورند. اگر در این تقسیم‌بندی، نوعی توافق صورت گیرد، خانه احزابی خواهیم داشت که هم قوی است و هم دیدگاه‌های مختلف در آن عضو خواهند بود.

ملی خانه احزاب ایران

در خاتمه ذکر یک نکته ضروری است. همه مشکلات احزاب با فعال‌شدن خانه احزاب حل نمی‌شود. در جلسه با وزیر کشور یادآور شدم که به‌هرحال باید هزینه کار سیاسی در کشور کاهش یابد و ما نیازمند تصویب لایحه جرم سیاسی هستیم و قانون احزاب باید با نظر نمایندگان احزاب، اصلاح و بازنگری شود و اگر روند تغییر این قانون بدون حضور نمایندگان احزاب ادامه یابد، به جایی نخواهیم رسید. حضور نمایندگان خانه احزاب در انتخابات مختلف در میز احزاب در وزارت کشور، یکی دیگر از خواسته‌های ماست که می‌تواند ضریب صحت انتخابات را افزایش دهد. کسی که کار سیاسی می‌کند دارای حرمت است. در دوران مبارزه با رژیم سابق، بازجوی من در ساواک فقط به ضرب‌وشتم می‌پرداخت. یک‌بار به او گفتم چرا بازجویی نمی‌کنی؟ پاسخ داد شما فعال سیاسی هستید و ممکن است فردا به قهرمان سیاسی تبدیل شوید پس نمی‌توانم به شما توهین کنم. وقتی رهبری از حماسه سیاسی سخن می‌گویند اما برخی تنگ‌نظران مانع فعالیت جریانات سیاسی درون نظام می‌شوند، نمی‌توان توقع رشد سیاسی داشت. خانه احزاب دارای مصوبه کمیسیون ماده ۱۰ در دوران اصلاحات است و تشکلی صنفی مانند خانه سینماست. باید با آن با احترام و تدبیر سخن گفت.

* عضو هیات‌رییسه دوره پنجم خانه احزاب. فعال سیاسی اصولگرا

روزنه

باشگاه حزبی در همه ایران

شرق: علاوه بر اساسنامه خانه احزاب که برای مرکزیت این تشکل، تدوین و تصویب شده است، آیین‌نامه تشکیل، شرح وظایف و اختیارات و نحوه کار خانه احزاب استان‌ها نیز توسط شورای مرکزی و حدود یک سال پس از اساسنامه خانه احزاب، تدوین و تصویب شده است. به باور صاحب‌نظران، این بخش از کار خانه احزاب یعنی امکان فعالیت آن در همه استان‌ها، از خود خانه احزاب، مهجورتر است. وجود این تشکل در استان‌ها، راهی است برای سازماندهی بیشتر کار حزبی در جای‌جای کشور. آیین‌نامه‌ای که دارای ۸ ماده بوده و نکات قابل‌تاملی دارد.

ماده ۱- خانه احزاب ایران می‌تواند بنا به درخواست استاندار استان یا مسوولان حداقل پنج تشکل سیاسی، شعبه خانه احزاب در استان را تاسیس نماید.

تبصره: شعبه خانه احزاب در استانی تاسیس می‌گردد که در آن استان حداقل ۱۵ حزب و گروه سیاسی محلی یا نماینده گروه‌های سیاسی سراسری، دفتر داشته باشند.

ماده ۲- خانه احزاب استان توسط شورای اجرایی مرکب از هفت نفر اداره خواهد شد که اعضای آن از بین داوطلبان و با رای نسبی مجمع نمایندگان احزاب و گروه‌های سیاسی استان برای مدت یکسال انتخاب می‌گردند. انتخاب مجدد آنها برای سال‌های بعد بلااشکال است.

تبصره ۱: هریک از احزاب و گروه‌های سیاسی، محلی و نمایندگی‌های احزاب و گروه‌های سیاسی سراسری در استان بنا به درخواست خانه احزاب ایران یک نفر را از کادر رهبری به‌عنوان نماینده حزب و گروه سیاسی مربوطه به‌مدت یکسال به خانه احزاب معرفی خواهند نمود.

تبصره ۲: مجمع عمومی خانه احزاب استان بنا به دعوت هیات‌رییسه خانه احزاب ایران تشکیل و نسبت به انتخاب شورای اجرایی خانه احزاب استان اقدام می‌نماید.

تبصره ۳: نماینده استاندار استان و نماینده شورای مرکزی خانه احزاب ایران در جلسه مجمع‌عمومی خانه احزاب استان حضور خواهند داشت و بر نحوه برگزاری انتخاب اعضای شورای اجرایی خانه احزاب نظارت خواهند داشت.

تبصره ۴: اعتبار نامه منتخبان شورای اجرایی خانه احزاب استان توسط شورای مرکزی خانه احزاب ایران و با امضای مجاز مقرر شده در اساسنامه خانه احزاب ایران صادر و تحویل منتخبان خواهد شد.

ماده ۳- شورای اجرایی خانه احزاب استان در اولین جلسه خود پس از انتخاب شدن یک نفر را از بین خود به‌عنوان رییس، یک نفر را به‌عنوان نایب‌رییس، و یک نفر را به‌عنوان خزانه‌دار و یک نفر را به‌عنوان منشی برای مدت یکسال انتخاب می‌کند.

تبصره۱: اداره جلسات، ابلاغ مصوبات، شرکت در مجامع و جلساتی که از خانه احزاب استان دعوت به عمل آمده، مکاتبه با مراجع و دستگاه‌های مختلف به‌عهده رییس و در غیاب وی برعهده نایب‌رییس خواهد بود.

تبصره ۲: اداره امور مالی و نظارت بر حساب‌ها و دفاتر اسناد (هزینه و درآمد) برعهده منشی خواهد بود.

تبصره۳: ثبت و ضبط مذاکرات جلسات و تنظیم صورتحساب و حضور غیاب اعضا برعهده منشی خواهد بود.

تبصره ۴: جلسات شورای اجرایی خانه احزاب استان با حضور حداقل پنج‌نفر رسمیت یافته و تصمیمات متخذه با رای اکثریت معتبر خواهد بود.

ماده ۴- خانه احزاب استان در چارچوب اساسنامه خانه احزاب ایران و سیاست‌ها و خط‌مشی‌های کلی ابلاغ شده از سوی شورای مرکزی وظایف زیر را در سطح استان مربوطه برعهده دارد.

۱- برنامه‌ریزی جهت ایجاد فضای سالم سیاسی در سطح استان مربوطه.

۲- برنامه‌ریزی جهت گسترش فرهنگ حزبی و فعالیت‌های گروهی در سطح استان مربوطه.

۳- تقویت روحیه تعاون و همکاری و تفاهم بین احزاب و گروه‌های سیاسی استان.

۴- برنامه‌ریزی جهت حاکمیت ضوابط قانونمند بر رقابت‌های سیاسی در استان.

۵- برپایی جلسات همایش‌ها و نمایشگاه‌های مربوط با فعالیت احزاب و گروه‌های سیاسی استان.

ادامه در صفحه ۱۵

گفت‌وگو با رییس پنجمین دوره «خانه احزاب»

کاشفی: نگاه اصلاح‌طلبان به «خانه احزاب» جناحی نیست

طیبه میرحسینی

سابقه قابل اعتنایی در فعالیت سیاسی دارد. حسین کاشفی، از جمله فعالان سیاسی اصلاح‌طلب است که از قضا از سوی اصولگرایان هم به‌عنوان فردی حرفه‌ای در این حوزه، پذیرفته شده است. او که از مدافعان اصلی و چهره‌های محوری با اهمیت احیای «خانه احزاب» به شمار می‌رود، این روزها در انتظار برداشته شدن گام‌های نهایی آغاز به کار دوباره «باشگاه» حزبی کشور است. او پس از رفتار وزارت کشور دولت گذشته با «خانه احزاب»، اگرچه منتقد این اقدام بود، اما بخشی از دلایل رخداد آن را به دلیل عدم همسویی و انسجام برخی احزاب مقابل اصلاح‌طلبان می‌داند که حاضر بودند برای محدودکردن اصلاح‌طلبان، اصل «خانه احزاب» هم نباشد. کاشفی در گفت‌وگو با «شرق» به برخی ابهامات که این روزها از سوی اصولگرایان بیان می‌شود، پاسخ گفت که در ادامه می‌آید:

با روی کار آمدن دولت یازدهم و اهمیت‌دادن به نقش تحزب و تحزب‌گرایی در کشور، احیای مجدد «خانه احزاب» به‌شدت مورد توجه احزاب و حتی وزارت کشور است. با تکیه بر این دیدگاه، نگرش شما نسبت به این مساله چیست؟ آیا علت‌هایی که دولت دهم به واسطه آن، مانع ادامه فعالیت شد، با دولت جدید قابل رفع‌شدن است؟

«خانه احزاب»، نهاد مدنی تاثیرگذاری است که یکی از وظایفش این است که زمینه توسعه فرهنگ تحزب را در کشور فراهم و مشکلات احزاب و نهادهای مدنی را رفع و رجوع کند. در واقع اگر اصل بر محوربودن کار تشکیلاتی و حزبی برای ساختن نیروهای زبده در بخش‌های مختلف برای اداره کشور قرار گیرد، آنگاه می‌توان نقش پارلمان احزاب را که می‌تواند صدای واحدی را به گوش همه طرف‌ها برساند، بیشتر درک کرد. با توجه به دیدگاه‌های مثبت دولت و تغییر فضا پس از انتخابات ریاست‌جمهوری یازدهم، این امیدواری در میان فعالان حزبی وجود دارد که فضا برای فعالیت دوباره فراهم شود.

اولین مجمع «خانه احزاب»، حدود ۱۳سال پیش برگزار شد. چرا این روند تداوم نیافت؟

اولین مجمع‌عمومی «خانه احزاب» در سال ۷۹ برگزار شد و شورای مرکزی و هیات‌رییسه پس از آن شکل گرفت. این روند تا دوره پنجم ادامه داشت. در سال ۸۸ پنجمین مجمع‌عمومی برگزار شد و انتخابات شورای مرکزی و بازرسان نیز صورت گرفت و همان‌طور که می‌دانید بنده به‌عنوان رییس شورای مرکزی دور پنجم برگزیده شدم. تا اینکه در سال ۹۰ که شورای مرکزی تصمیم به برگزاری مجمع‌عمومی ششم را داشت، متاسفانه در شهریور ۹۰ مسوولان وقت وزارت کشور، قفل محلی را که در اختیار «خانه احزاب» بود تعویض کردند و آن محل را به عبارتی گرفته و اسناد و مدارک «خانه احزاب» را بدون هیچ دلیلی ضبط کردند. در آن زمان ضمن انتقاد به اقدام صورت‌گرفته، نامه‌ای به وزیر وقت کشور نوشته و خواسته شد که اسناد و مدارک ضبط‌شده را به «خانه احزاب» برگردانند. با وجود همه پیگیری‌هایی که صورت گرفت و متعاقب آن جلسه‌ای که با معاون سیاسی وزیر وقت کشور انجام شد، این اسناد و مدارک به «خانه احزاب» تحویل داده نشد و چون محلی هم برای فعالیت‌ها و برگزاری جلسات «خانه احزاب» در اختیار نبود، بر همین اساس شورای مرکزی جلسات خود را در دفاتر سایر احزاب برگزار می‌کرد که تاکنون نیز این جلسات متوقف نشده و همچنان برگزار می‌شود که آخرین جلسه شورای مرکزی نیز دوهفته قبل در دفتر یکی از احزاب برگزار شد.

بعد از روی کار آمدن دولت تدبیروامید و کارهایی که این دولت به خصوص وزارت کشور در راستای حمایت از فعال‌شدن احزاب در کشور صورت می‌دهد، چه تلاش‌هایی از سوی «خانه احزاب» برای بازگشایی صورت گرفته است؟

بعد از انتخابات ریاست‌جمهوری دور یازدهم که مسوولان وزارت کشور تعیین شدند، هیات‌رییسه دوره پنجم «خانه احزاب»، جلسه‌ای را با معاون سیاسی وزارت کشور برگزار کرد و اقداماتی که دولت دهم در برخورد با «خانه احزاب» داشت را برشمرد. به آنها گفتیم این رفتارها واقعا خارج از ضوابط اداری بود. در آن جلسه خواسته‌های خود را در دو بخش کوتاه‌مدت و بلندمدت مطرح کردیم. خواسته کوتاه‌مدتمان این بود که وزارت کشور اسناد و مدارک «خانه احزاب» را در اختیار شورای مرکزی قرار دهد تا بتوانیم مجمع‌عمومی را برگزار کنیم و مطالبه بعدی هم اینکه محلی را همانند گذشته در اختیار «خانه احزاب» بگذارند تا در آنجا فعالیت کند چراکه از سال ۱۳۷۹ یعنی از زمان شکل‌گیری «خانه احزاب» تا سال ۸۸، وزارت کشور محلی را برای فعالیت‌های «خانه احزاب» در اختیار شورای مرکزی «خانه احزاب» قرار داده بود. مطالبه یارانه احزاب و اصلاح قانون احزاب نیز از خواسته‌های درازمدتی بود که در آن جلسه مطرح شد و معاون سیاسی وزیر کشور پیشنهاد کرد که این خواسته‌ها و مطالبات طی نامه‌ای به وی منعکس شود و این کار انجام شد. اما چون بعد از گذشت مدتی اقدامی در رابطه با نامه صورت نگرفت، شورای مرکزی مجددا نامه دیگری خطاب به معاون سیاسی وزارت کشور نوشت مبنی بر اینکه ما می‌خواهیم مجمع‌عمومی ششم را برگزار کنیم و برای آن نیاز به اسناد و مدارک ضبط‌شده داریم تا این اسناد در اختیار دبیر شورای مرکزی «خانه احزاب» قرار بگیرد. با وجود اینکه چندماهی از ارسال این نامه می‌گذرد هنوز اسناد و مدارک به دست ما نرسیده است. با این حال دو هفته‌قبل نیز کمیته‌ای برای برگزاری مجمع‌عمومی تشکیل شده است تا انشاءالله بتوانیم مجمع‌عمومی را برگزار کنیم تا اعضای جدید شورای مرکزی و بازرسان انتخاب شوند و به کار خود ادامه دهند.

با توجه به اینکه جناح‌ها و طیف‌های زیادی در «خانه احزاب» عضویت دارند، آیا تاکنون حزب و جناحی در روند رای‌گیری اعتراضی داشته به گونه‌ای که نخواهد نظر جمع را بپذیرد؟

در سال ۸۴ که مجمع سوم برگزار شد، دوستان اصلاح‌طلب رای کمتری آوردند و اعتراض کردند و زیر بار نظر جمع نرفتند یعنی نظر مجمع را نپذیرفتند و این مساله به وزارت کشور کشیده شد. مرحوم عسگراولادی و مهندس بهزاد نبوی جلساتی برگزار کردند که در این جلسه آقایان بادامچیان و غفوری‌فرد به نمایندگی از طیف اصولگرایان و آقایان آیت‌الله سیدحسین موسوی تبریزی و بنده شرکت کردیم و این مباحث مطرح شد که چرا دوستان رای مجمع را برنمی‌تابند. بعد از جلسات و ارایه نظرات مختلف بنا بر این شد که مجمع‌عمومی فوق‌العاده‌ای برای اصلاح اساسنامه تشکیل شود و همچنین اگر این مجمع فوق‌العاده انتخابات مجمع عمومی سوم را تایید کرد همه آن را بپذیرند که این کار انجام شد و مجمع‌عمومی فوق‌العاده انتخابات مجمع سوم را که در اردیبهشت ۸۴ برگزار شده بود تایید کرد. همینطور کمیسیون ماده ۱۰ احزاب طی جلسه‌ای انتخابات را تایید کرد. قبل از این انتخابات آقایانی بودند که به نتیجه اعتراض داشتند و مهر و اسناد را تحویل نمی‌دادند. تغییر اساسنامه در بخش «شرایط اعضای شورای مرکزی» از دیگر مسایل مطرح در آن جلسه بود که بنا شد اصولگرایان بیشتری در شورای مرکزی «خانه احزاب» حضور داشته باشند. به همین خاطر در سال ۸۶ مجمع‌عمومی فوق‌العاده‌ای برگزار شد و اساسنامه از ۱۵ نفر به ۲۱ نفر افزایش پیدا کرد و همینطور اعضای علی‌البدل از شش نفر به ۹ نفر. با وجود اینکه نماینده وزارت کشور در این جلسه حضور داشت و صورتجلسه را امضا کرده و آن صورتجلسه به وزارت کشور ارسال شده بود، آنها هیچ اقدامی در زمینه اصلاح انجام نداده‌اند. در سال ۸۸ مجددا باز برای ایجاد تغییر در اساسنامه فرم‌های جدید امضاشده‌ای به وزارت کشور ارسال شد ولی باز اقدامی از سوی آنها صورت نگرفت. پس مشخص است که همه اقدامات قانونی از سوی «خانه احزاب» صورت گرفته است. ضمنا تلاش شده تا ترکیب شورای مرکزی، از همه گرایش‌ها باشد و برخی بهانه‌گیری‌ها بیشتر به دلیل منافع جناحی است که برخی اشخاص و تشکل‌ها دنبال می‌کنند و موضوع، فعالیت اصلاح‌طلبان است چراکه جریان ما واقعا به کار تشکیلاتی باور دارد و از تعامل با جریان‌های دیگر استقبال می‌کند اما آنها اینگونه‌نیستند.

یکی از مباحثی که در رابطه با «خانه احزاب» مطرح است، عدم‌تمدید پروانه است، آیا از دوره اول وجود پروانه و مجوز برای «خانه احزاب» الزامی بود؟

یکی از موارد این است که چون همه احزابی که عضو «خانه احزاب» هستند پروانه دارند نیازی به کسب پروانه نباشد به همین خاطر از همان ابتدایی که «خانه احزاب» شکل گرفته بود پروانه‌اش تمدید نشده بود که بخواهند آن را بهانه قرار دهند. در اواخر دوره چهارم که ما می‌خواستیم مجمع پنجم را برگزار کنیم مدیر کل سیاسی وزیر وقت وزارت کشور با آیت‌الله موسوی تبریزی که رییس شورای مرکزی دوره چهارم بودند تماس می‌گیرند و همین بحث پروانه را مطرح می‌کنند که به همین خاطر فرم‌هایی که در رابطه با تمدید پروانه است در اواخر دوره چهارم و اوایل دوره پنجم به وزارت کشور ارسال می‌شود، اگر در زمینه تمدید پروانه هم اقدامی صورت نگرفته و کسی می‌گوید چرا پروانه «خانه احزاب» و شورای مرکزی تمدید نشده است و اما‌واگری وجود داشته باشد وزارت کشور باید پاسخگو باشد که چرا نسبت به این مساله اقدام نکرده است. اصلا اگر ما پروانه نداشتیم که کار تمامی مجامع قبلی نیز زیر سوال می‌رود. حتی گاهی اوقات این مساله مطرح است که چرا در این دوسال مجمع‌عمومی برگزار نشد که باید گفت به دلیل شرایط، عملا امکان برگزاری مجمع فراهم نبوده است. به هر حال ما از سال ۹۰ به دنبال برگزاری مجمع هستیم تا اسناد و مدارک را تحویل بگیریم و بتوانیم مجمع را برگزار کنیم، لازم است درباره این مساله کار کارشناسی جدی صورت گیرد و همه حضور داشته باشند و پاسخ دهند. به نظرم برگزاری میزگردی درباره این موضوع با حضور طرف‌های مختلف کارایی بیشتری داشته باشد. ما از این موضوع استقبال می‌کنیم و امیدواریم جریان‌هایی که مدام در این‌باره موضع منفی می‌گیرند در این نشست حاضر شده و به سوالات پاسخ دهند.

در جاهای مختلف دیده شده که شما مخالف کلمه «بازگشایی» «خانه احزاب» هستید، چرا؟

بله من واژه بازگشایی را قبول ندارم چون هیچ موقع هیچ‌کسی از فعالیت «خانه احزاب» جلوگیری نکرده و هیچ موقع فعالیت این خانه متوقف و تعطیل نشده است. متاسفانه گاهی افراد از تعطیلی و بازگشایی «خانه احزاب» حرف می‌زنند در حالی که چنین چیزی نیست و کمیسیون ماده ۱۰ احزاب هیچ‌گاه حکمی درباره «خانه احزاب» نداده است که بخواهد تعطیل شود یا از فعالیت آن جلوگیری شود.

چرا دولت دهم به همه آنچه در قانون اساسی درباره تحزب اشاره شده است، عمل نکرد؟

فعالیت احزاب در کشور خلاف قانون نیست و حتی در قانون اساسی به آن اشاره شده است، در حالی که وزارت کشور که خود باید زمینه‌ساز بستری برای توسعه تحزب و تحزب‌گرایی در کشور باشد مسوولان وقت دولت دهم چنین برخوردی با احزاب کشور کردند که امیدواریم دولت تدبیر و امید که بحث قانونمداری و حمایت از احزاب و نهادهای مدنی را مطرح می‌کند، بدون دخالت در کار نهادهای مدنی، بستر و زمینه‌هایی را فراهم کند تا احزاب بتوانند طبق قانون به فعالیت‌های خود ادامه دهند. ما امیدواریم به همه آنچه که در دولت یازدهم گفته شده، عمل شود. در نشستی که وزیر کشور با چند حزب کشور داشت گویا به تعدادی از احزاب توصیه شده که به دنبال برگزاری مجمع باشند که اگر واقعیت داشته باشد یک مقداری با آن چیزی که به‌عنوان برنامه و رویکرد دولت یازدهم نسبت به احزاب است، هماهنگی ندارد. چون وقتی «خانه احزاب» است تشکیل کمیته دیگری و موازی‌کاری و تداخل در کار نهاد مدنی از یک منطق درست برخوردار نیست. همان‌طور که ما نامه نوشتیم، وزارت کشور باید از شورای مرکزی دعوت کند و حرف‌هایشان را بشنود.

چرا معتقد هستید برخی احزاب قواعد بازی را در «خانه احزاب» رعایت نمی‌کنند و آن را به هم می‌زنند؟

بسیاری از آنها همیشه قاعده‌مند عمل کردند و برخوردشان بسیار مناسب بوده اما برخی از افراد هم هستند که وقتی رای نمی‌آورند قاعده بازی را به هم می‌زنند. اکنون نیز بعد از بحث تشکیل کمیته اجرایی هشت‌نفره‌ای که در برخی رسانه‌ها مطرح است که اکثریت از اعتدالگرایان و اصلاح‌طلبان هستند و تنها یک اصولگرا در آن است، برخی از اصولگرایان می‌گویند اگر اصلاح‌طلبان باشند ما نیستیم. «خانه احزاب» مال اصلاح‌طلبان نیست و به همه احزاب تعلق دارد. حتی هیات‌رییسه «خانه احزاب» هم در چند دوره اخیر اینچنین پیش‌بینی شده بود که بین دوستان اصولگرا و اصلاح‌طلب مشترک باشد تا هیچ‌گونه شایبه دیگری به وجود نیاید، تا اینکه در سال ۹۰ چون حتی ما در هیات‌رییسه «خانه احزاب» با وجود اینکه این هیات‌رییسه چند نفر هستند و با وجود اینکه سه نفر از دوستان اصولگرا رای آورده بودند ولی به لحاظ تعادل و اینکه «خانه احزاب» متعلق به همه احزاب کشور است، دو نفر از دوستان اصولگرا را در هیات‌رییسه شورای مرکزی قرار دادیم که مدتی گذشت و یکی از این دوستان خواسته‌هایی که بر اساس منفعت جمعی نبود مطرح می‌کرد که مثلا رییس کمیته بین‌الملل شود، سخنگوی «خانه احزاب» شود یا نماینده شورای مرکزی «خانه احزاب» در احزاب سیاسی-آسیایی شود که شورای مرکزی با خواسته ایشان موافقت نکرد و بعد از آن هم این فرد گفت در غیر این صورت من در جلسات شرکت نمی‌کنم و متاسفانه به جای اینکه کار و منفعت جمعی را در نظر بگیرد به دلیل منافع شخصی در جلسات شرکت نکرد. در حالی که ما نباید کاری به اصلاح‌طلب‌بودن و اصولگرابودن داشته باشیم بلکه همه جناح‌های فکری باید وجود داشته باشند. تاکید اصلاح‌طلبان همیشه این بوده که در «خانه احزاب» باید نگاه یکسان وجود داشته باشد تا این خانه به‌عنوان یک نهاد صنفی و مدنی در جهت تقویت و توسعه تحزب و رفع مسایل و مشکلات احزاب فعالیت کند و تعامل و گفت‌وگو را جایگزین برخوردهای تند و یکطرفه کند و بتوانیم خرد جمعی تمرین کنیم تا زمینه‌ای برای اداره کشور باشد. امیدواریم برخی دوستانی از الان که هنوز مجمع‌عمومی برگزار نشده، خط و نشان می‌کشند این رفتارها را کنار گذاشته و در راستای توسعه احزاب در کشور قدم بردارند. امیدواریم همه دوستان در «خانه احزاب» از نظر جمع تمکین کرده و به آن احترام بگذارند تا بتوانیم با همدلی، آرامش و با منطق و خرد جمعی مسایل و مشکلات را حل کنیم و روزهای بهتری نسبت به گذشته داشته باشیم و امیدواریم وضعیت آینده «خانه احزاب» رو به بهبود باشد و جهت‌گیری وزارت کشور نیز در راستای بهبودی شرایط این خانه باشد که متعلق به همه احزابی است که به کار حزبی باور دارند.

اساسنامه‌ای برای همه فصول

شرق: یکی از نکاتی که سبب بروز اختلافات در هر تشکل یا مجموعه‌ای می‌شود، بی‌اطلاعی یا فراموش‌کردن محوریت قانون بالادستی آن تشکل است که معمولا در «اساسنامه»ها با ذکر جزییات، بیان شده است. اساسنامه خانه احزاب ایران، حدود، وظایف و اهداف این مجموعه را مشخص کرده که توجه به آن می‌تواند پاسخ روشنی به ساز مخالف برخی اعضای این باشگاه حزبی باشد.

فصل اول؛ کلیات:

ماده ۱: به منظور ایجاد فضای سیاسی در کشور و ارتقا و گسترش فرهنگ حزبی و فعالیت گروهی و تقویت روحیه تعاون و تفاهم بین احزاب و گروه‌های سیاسی خانه احزاب ایران تشکیل می‌گردد.

ماده ۲: (خانه احزاب) نهادی مدنی، غیردولتی، دارای شخصیت حقوقی مستقل، متشکل از نمایندگان احزاب و گروه‌های سیاسی پروانه‌دار است که درخواست خود را جهت عضویت کتبا اعلام نموده باشند.

ماده۳: (خانه احزاب) از زمان تاسیس برای مدت نامحدود تشکیل می‌گردد.

ماده ۴: مرکز اصلی (خانه احزاب) در تهران می‌باشد.

ماده ۵: (خانه احزاب) تابعیت جمهوری اسلامی ایران را داشته و حوزه جغرافیایی آن نیز کشور جمهوری اسلامی ایران می‌باشد.

فصل دوم؛ اهداف و وظایف:

ماده ۶: (خانه احزاب) برای تحقق اهداف زیر تاسیس می‌گردد:

۱- تلاش در جهت ایجاد فضای سالم سیاسی و تعمیق بینش سیاسی. ۲- ارتقا و گسترش فرهنگ حزبی و فعالیت گروهی در جامعه در راستای اجرای اصل ۲۶ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران. ۳- اهتمام جهت تامین امنیت فعالیت سیاسی و نهادینه‌کردن آن در کشور. ۴- تقویت روحیه تعاون و همکاری و تفاهم بین احزاب و گروه‌های سیاسی. ۵- اهتمام جهت تقویت بنیه مالی احزاب و گروه‌های سیاسی در چارچوب قوانین و مقررات. ۶- دفاع از حقوق قانونی احزاب و گروه‌های سیاسی. ۷- حمایت‌های علمی، آموزشی و اطلاع‌رسانی از احزاب و گروه‌های سیاسی ۸- تلاش در جهت حاکمیت ضوابط قانونمند بر رقابت‌های سیاسی و پذیرش داوری بین احزاب و گروه‌های سیاسی. ۹- تلاش در جهت گسترش روابط احزاب و گروه‌های سیاسی با مجامع بین‌المللی و احزاب دیگر کشورها و تبادل تجارب با آنها در چارچوب قوانین و مقررات.

ماده ۷: (خانه احزاب) وظایف زیر را برعهده دارد:

۱- ایجاد مراکزی جهت انجام مطالعات و تحقیقات کاربردی موردنیاز احزاب و گروه‌های سیاسی. ۲- برگزاری دوره‌های آموزشی موردنیاز جهت رشد و ارتقای دانش احزاب و گروه‌های سیاسی. ۳- برپایی جلسات، همایش‌ها، جشنواره‌ها و نمایشگاه‌های مرتبط با فعالیت احزاب و گروه‌های سیاسی. ۴- ایجاد مراکز اطلاع‌رسانی مورد لزوم ۵- تهیه برنامه‌ها و راهکارهای اجرایی مناسب جهت ایجاد فضای سالم سیاسی در کشور. ۶- برپایی نشست‌های مشترک بین احزاب و گروه‌های سیاسی به منظور تفاهم و همکاری بیشتر و کسب تجارب متقابل. ۷- برنامه‌ریزی جهت تامین امنیت فعالیت‌های سیاسی از طریق حمایت‌های قانونی و اتخاذ تدابیر مناسب و تبیین راهکارهای اجرایی و اصلاح و تدوین قوانین موردنیاز. ۸- اظهار نظر و ارایه پیشنهادهای کارشناسانه درباره طرح‌ها، لوایح، تصویب نامه‌ها و آیین‌نامه‌های مرتبط با امور سیاسی به مراجع ذی‌صلاح. ۹- نظارت بر انجام انتخابات از طریق معرفی نماینده یا نمایندگان به مراجع ذی‌صلاح. ۱۰- بررسی راه‌های تقویت بنیه مالی احزاب و گروه‌های سیاسی و ارایه خدمات مشاوره‌ای و حمایتی به آنها. ۱۱- توزیع یارانه‌های مصوب و کمک‌های اشخاص (حقیقی و حقوقی) اعم از دولتی و غیردولتی که به صورت هدیه، هبه، صلح، در اختیار خانه احزاب قرار می‌گیرد بین احزاب و گروه‌های سیاسی بر اساس آیین‌نامه مصوب شورای مرکزی. ۱۲- انجام داوری بین احزاب و گروه‌های سیاسی عنداللزوم و پذیرش حکمیت در صورت تقاضای آنها. ۱۳- جلوگیری از تضییع حقوق قانونی احزاب و گروه‌های سیاسی و حمایت‌های قانونی از آنها. ۱۴- تهیه و تدوین آیین‌نامه موردنیاز، تنظیم نحوه ارتباط احزاب و گروه‌های سیاسی و مجامع با مجامع بین‌المللی و احزاب سایر کشورها در چارچوب قوانین و مقررات. ۱۵- برنامه‌ریزی جهت تحقق اهداف مقررشده در ماده ۶ این اساسنامه.

فصل سوم؛ ارکان:

ماده ۸: ارکان (خانه احزاب) به شرح زیر است:

۱- مجمع‌عمومی ۲- شورای مرکزی ۳- هیات‌رییسه ۴- بازرسان ۵- کمیته‌ها

ماده ۹: مجمع‌عمومی عالی‌ترین مرجع تصمیم‌گیری در خانه احزاب بوده و متشکل از دبیران کل و نمایندگان تام‌الاختیار از کادر رهبری احزاب و گروه‌های سیاسی پروانه‌دار خواهد بود که به صورت عادی و فوق‌العاده تشکیل می‌گردد.

ماده ۱۰: مجمع‌عمومی عادی سالی یکبار تشکیل خواهد شد. جلسات مجمع‌عمومی با حضور نصف به علاوه یک اعضا رسمیت می‌یابد. چنانچه در اولین جلسه حدنصاب لازم کسب نگردد جلسه دوم به فاصله ۱۵ روز تشکیل و با هر تعدادی رسمیت خواهد یافت. تصمیمات مجمع‌عمومی با اکثریت مطلق حاضرین در جلسه معتبر خواهد بود.

تبصره: مجمع‌عمومی عادی در صورت ضرورت بنا به تشخیص دوسوم اعضای شورای مرکزی می‌تواند با همان شرایط و وظایف در فاصله بین دو مجمع‌عمومی عادی تشکیل گردد.

ماده ۱۱: وظایف مجمع‌عمومی عادی به شرح زیر است:

۱- انتخاب اعضای شورای مرکزی و بازرسان ۲- استماع گزارش شورای مرکزی و بازرسان و رسیدگی به آنها. ۳- تعیین خط‌مشی کلی (خانه احزاب ایران). ۴- بررسی و تصویب پیشنهادات شورای مرکزی. ۵- تعیین میزان عضویت سالانه و تصویب ترازنامه بودجه. ۶- تعیین روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌ها و دعوتنامه‌ها.

تبصره: تصویب اساسنامه خانه احزاب ایران برعهده اولین مجمع‌عمومی عادی خواهد بود.

ماده ۱۲: مجمع‌عمومی فوق‌العاده برای انجام وظایف مقرر در ماده ۱۳ مشابه مجمع‌عمومی عادی و با شرایط زیر تشکیل خواهد شد:

۱- با درخواست شورای مرکزی ۲- با درخواست یک‌سوم از اعضای (خانه احزاب ایران). ۳- با درخواست حداقل دونفر از بازرسان.

تبصره ۱: دعوت از اعضا جهت شرکت در مجامع عمومی کتبی بوده و حداقل تا دوهفته قبل از تشکیل آن به اطلاع اعضا خواهد رسید.

تبصره ۲: جلسات مجمع‌عمومی فوق‌العاده برای بار اول با حضور دوسوم اعضا و برای بار دوم با حضور نصف به علاوه یک و برای بار سوم با حضور هر تعداد از اعضا رسمیت می‌یابد، فاصله بین دعوت بار اول و باردوم و سوم هریک، یکماه خواهد بود مگر اینکه بحث انحلال خانه احزاب مطرح باشد که در این صورت فاصله دعوت بین نوبت دوم و سوم سه‌ماه خواهد بود.

ماده ۱۳: وظایف مجمع‌عمومی فوق‌العاده به شرح زیر است:

۱- تصویب تغییرات مورد لزوم در اساسنامه. ۲- تکمیل اعضای شورای مرکزی. ۳- انحلال (خانه احزاب). ۴- انجام سایر وظایفی که در اختیار مجمع‌عمومی عادی نمی‌باشد.

تبصره ۱: کلیه مصوبات مجامع عادی و فوق‌العاده جهت اطلاع وزارت کشور ارسال می‌گردد.

ماده ۱۴: مجامع عمومی توسط هیات‌رییسه‌ای مرکب از یک رییس و یک منشی و دو ناظر اداره می‌شود.

تبصره۱: اعضای هیات‌رییسه با اعلام قبولی نامزدی خود در مجمع‌عمومی انتخاب خواهند شد.

تبصره۲: تا قبل از انتخابات هیات‌رییسه، اداره جلسه مجامع به عهده شورای مرکزی است.

ماده ۱۵: شورای مرکزی:

شورای مرکزی خانه احزاب مرکب از ۱۵نفر عضو اصلی و شش‌نفر عضو علی‌البدل است که برای مدت دوسال توسط مجمع‌عمومی انتخاب خواهند شد، انتخاب مجدد اعضای شورای مرکزی برای دوره‌های بعد بلامانع است.

تبصره ۱: نحوه اداره جلسات و تصمیم‌گیری‌های شورای مرکزی طبق آیین‌نامه‌ای خواهد بود که توسط دوسوم اعضای حاضر در جلسه رسمی شورای مرکزی تصویب می‌گردد.

تبصره ۲: شرکت اعضای شورای مرکزی در جلسات الزامی است و غیبت هریک از اعضا بدون عذر موجه و بدون اطلاع قبلی، در سه جلسه متوالی یا پنج جلسه متناوب در حکم استعفای عضو غایب خواهد بود، تشخیص موجه‌بودن عذر بر عهده شورای مرکزی خواهد بود، هیات‌رییسه موظف است میزان تاخیر یا غیبت نمایندگان احزاب و گروه‌های سیاسی عضو شورا را کتبا به حزب یا گروه سیاسی مربوطه منعکس نماید

تبصره ۳: هیات منتخب اعضا و گروه‌های سیاسی تا قبل از برگزاری انتخابات اولین شورای مرکزی، وظایف این شورا را عهده‌دار خواهد بود.

ماده ۱۶: اعضای شورای مرکزی حداقل یک هفته بعد از انتخاب‌شدن تشکیل جلسه داده و از بین خود هیات‌رییسه‌ای مرکب از رییس، دونایب‌رییس، یک منشی و یک خزانه‌دار انتخاب خواهند نمود، حدود وظایف و اختیارات هریک از آنها از آیین‌نامه داخلی مشخص می‌نماید.

ماده ۱۷: هیات‌رییسه خانه احزاب وظایف زیر را بر عهده دارد:

۱- اجرای مصوبات شورای مرکزی. ۲- نظارت بر حسن انجام امور اجرایی کمیته‌ها و واحدهای تابعه. ۳- پیشنهاد عزل و نصب (دبیر اجرایی) مسوولان کمیته‌ها و مراکز و واحدهای تابعه به شورای مرکزی و صدور احکام آنها پس از تصویب در شورای مرکزی. ۴- تشکیل، تنظیم دستور جلسات و اداره شورای مرکزی. ۵- تهیه برنامه‌های اجرایی شورای مرکزی. ۶- تهیه دستورالعمل‌های اجرایی موردنیاز. ۷- انجام کلیه مکاتبات اداری.

تبصره ۱: مکاتبات فوق با امضای رییس و در غیاب وی با امضای نواب رییس (به ترتیب اول و دوم) و با مهر خانه احزاب صورت می‌گیرد.

ماده ۱۸: در صورت استعفا، فوت یا سلب شرایط عضویت هریک از اعضای شورای مرکزی، عضو علی‌البدل به ترتیب آرای ماخوذه برای مدت باقی‌مانده به‌جای عضو اصلی انجام وظیفه خواهد کرد.

ماده ۱۹: شورای مرکزی موظف است حداکثر ظرف مدت سه‌ماه قبل از پایان تصدی دوره خود، با اطلاع وزارت کشور انتخابات شورای مرکزی جدید را برگزار و نتیجه را تا دوماه قبل از پایان تصدی خود به وزارت کشور اعلام نماید.

تبصره ۱: در صورتی که بنا بر عللی انتخابات شورای مرکزی به تاخیر بیفتد، شورای مرکزی قبلی به کار خود ادامه خواهد داد. این مدت نباید بیش از یکماه به طول بینجامد.

ماده ۲۰: وظایف و اختیارات شورای مرکزی به شرح زیر است:

۱- تهیه و تدوین سیاست‌ها و خط‌مشی کلی (خانه احزاب). ۲- برنامه‌ریزی و تدوین راهکارهای اجرایی سیاست‌ها و برنامه‌های مصوب (خانه احزاب) ۳- تهیه و تنظیم برنامه و بودجه سالانه و گزارش حساب عملکرد ترازنامه سالانه به مجمع‌عمومی. ۴- تعیین امضاهای مجاز و تعهدآور برای خانه احزاب و افتتاح حساب در بانک‌های جمهوری اسلامی ایران. ۵- برگزاری مجامع عمومی طبق مقررات این اساسنامه. ۶- انجام معاملات، اخذ اعتبار و قبول هدایا، کمک‌های نقدی و غیرنقدی و سایر موارد مندرج در این اساسنامه. ۷- اقامه دعوی و پاسخ به دعاوی له یا علیه (خانه احزاب) در کلیه مراجع قانونی و نیز انتخاب و عزل وکیل عندالزوم. ۸- انتخاب و معرفی نمایندگان (خانه احزاب) موردنیاز به مراجع رسمی کشور و مجامع خارجی. ۹- برنامه‌ریزی جهت تحقق اهداف و وظایف مقرر در موارد ۶ و ۷ اساسنامه. ۱۰- تصویب و اصلاح ساختار و نمودار سازمانی خانه احزاب و شرح وظایف و اختیارات کمیته‌ها و دبیر اجرایی. ۱۱- تصویب، نصب و عزل دبیر اجرایی و مسوولان کمیته‌ها و مراکز و واحدهای تابعه. ۱۲- انجام سایر وظایفی که در اساسنامه مقرر شده است یا مجمع‌عمومی برعهده شورای مرکزی خواهد گذاشت.

تبصره: کلیه اسناد و اوراق بهادار و تعهدآور خانه احزاب در چارچوب مصوبات شورای مرکزی با امضای خزانه‌دار، رییس و در غیاب رییس، امضای نواب رییس (به ترتیب اول و دوم) معتبر می‌باشد.

ماده ۲۱: کمیته‌های (خانه احزاب) عبارتند از:

۱- کمیته اطلاع‌رسانی ۲- کمیته حقوق قضایی ۳- کمیته مطالعات و تحقیقات ۴- کمیته داوری ۵- کمیته پشتیبانی و مالی ۶- کمیته روابط بین‌الملل ۷- کمیته نظارت بر انتخابات

تبصره یک: مسوولیت هریک از کمیته‌ها با یکی از اعضای شورای مرکزی خواهد بود مگر در مواردی که شورای مرکزی صلاح بداند این مسوولیت را برعهده یکی از اعضای (خانه احزاب) واگذار نماید.

تبصره ۲: حدود وظایف و اختیارات هریک از کمیته‌ها توسط شورای مرکزی تهیه و ابلاغ می‌گردد.

ماده ۲۲: بازرسان:

۱- (خانه احزاب) دارای سه نفر بازرس اصلی و دو نفر بازرس علی‌البدل می‌باشد که توسط مجمع‌عمومی برای مدت دو سال از میان اعضا برای نظارت بر کلیه امور (خانه احزاب) انتخاب می‌شوند. در صورت فوت و استعفای هریک از بازرسان اصلی، بازرسان علی‌البدل به ترتیب آرای ماخوذه به جای آنها انجام وظیفه خواهند کرد. انتخاب مجدد هریک از بازرسان اصلی و علی‌البدل بلامانع است.

۲- وظایف بازرسان به شرح زیر است:

الف) اظهار نظر نسبت به گزارشات عملکرد سالانه شورای مرکزی و ارایه به مجمع‌عمومی همراه با پیشنهادات اصلاحی.

ب) گزارش بازرسی‌های دوره‌ای (حداقل هر شش‌ماه یک بار) به شورای مرکزی.

ج) گزارش هرگونه تخلف اعضای شورای مرکزی از مفاد اساسنامه به‌مجمع‌عمومی.

۳- بازرسان می‌توانند برای انجام وظایف خود به مدارک و اسناد موردنیاز در (خانه احزاب) مراجعه و کسب اطلاع نمایند ولی حق مداخله در امور اجرایی (خانه احزاب) را ندارند.

فصل چهارم: شرایط و نحوه عضویت و انواع آن:

ماده ۲۳: اعضای خانه احزاب متشکل از نمایندگان احزاب و گروه‌های سیاسی پروانه‌دار می‌باشند که اساسنامه خانه احزاب را پذیرفته‌اند.

ماده۲۴: هر حزب و گروه سیاسی تنها یک نماینده در خانه احزاب معرفی خواهد نمود و از این حیث احزاب و گروه‌های سیاسی امتیاز ویژه‌ای نخواهند داشت.

ماده ۲۵: چنانچه عضوی از (خانه احزاب) استعفا دهد، مراتب جهت معرفی نماینده جدید در مجمع‌عمومی به گروه ذی‌ربط اعلام می‌گردد. در هر حال تا زمان نماینده جدید، عضو مستعفی به وظایف خود ادامه خواهد داد.

ماده ۲۶: خروج عضو از خانه احزاب در موارد زیر امکان‌پذیر است:

ادامه در صفحه ۹

چراغ «خانه احزاب» روشن‌تر می‌شود؟

ادامه از صفحه ۷

مسوولان ادوار سوم، چهارم و پنجم خانه احزاب یعنی سید حسین موسوی تبریزی و حسین کاشفی در اظهارنظرهای مختلفی تاکید کردند که پس از روی کارآمدن دولت احمدی‌نژاد، آنها تلاش زیادی برای تمدید پروانه صورت دادند که به‌دلیل عدم اهتمام دولت به فعالیت‌های حزبی، این فعالیت‌ها بی‌نتیجه ماند. به‌هرحال این نهاد صنفی به‌منظور ایجاد فضای سیاسی در کشور و ارتقا و گسترش فرهنگ حزبی و فعالیت گروهی و تقویت روحیه تعاون و تفاهم بین احزاب و گروه‌های سیاسی خانه احزاب ایران تشکیل شده است و وزارت کشور وظیفه دارد در این‌باره، نقش حامی را ایفا کند؛ وظیفه‌ای که در هشت‌سال گذشته به حاشیه رفت. در این میان دیدگاهی وجود داشت که علاقه‌مند بود شیوه انتخاب هیات‌رییسه به‌گونه‌ای باشد و خانه احزاب باید طوری ساماندهی شود که برای همیشه هر سه جریان سیاسی کشور اعم از اصلاح‌طلبان، اصولگرایان و نیروهای میانه و مستقل در این باشگاه حزبی حضور داشته باشند.

جلسه‌ای برای احزاب

با روی‌کار آمدن دولت یازدهم و توجه ویژه عبدالرضا رحمانی فضلی، وزیر کشور به احزاب و برگزاری گردهمایی با احزاب و تشکل‌های سیاسی، امیدواری برای عادی‌شدن فعالیت خانه احزاب، شدت گرفت. محمدرضا باهنر که پس از مرحوم حبیب‌الله عسگراولادی، دبیرکل جبهه پیروان خط امام و رهبری- تشکل محوری نیروهای راست اصولگرا- شده است در مقام دبیرکل جامعه اسلامی مهندسین در اولین گردهمایی احزاب و تشکل‌های سیاسی با وزیر کشور با بیان اینکه دولت یازدهم وقت بسیار مناسبی برای حرکت جدی و حرکت به سوی نظام حزبی است، گفت: «ما خانه احزابی می‌خواهیم که به جای رسانه در آنجا گپ و گفت کنیم، از این رو امیدواریم وزارت کشور اصلاح ساختار خانه احزاب را در دستور کار قرار دهد.» اکثر سخنرانان حاضر در نشست احزاب و تشکل‌های سیاسی با وزیر کشور به موضوع احیای خانه احزاب پرداختند و آن را به‌عنوان یک مطالبه جدی از وزارت کشور خواستار شدند. پاسخ رحمانی فضلی نیز اینگونه بود: «احزاب خودشان در این زمینه اقدام کنند، وزارت کشور هم اگر جایی لازم بود کمک خواهد کرد.» این موضوع موجب شد در پایان این جلسه دبیران کل احزاب پیرامون چگونگی فعالیت مجدد خانه احزاب با یکدیگر به بحث و جدل بپردازند و هر یک از آنان نیز نسخه‌های متفاوت برای این نهاد صنفی می‌پیچیدند. راه‌حل‌های دیگری هم مطرح شد؛ اینکه یک سوم احزاب عضو شناسنامه‌دار خانه احزاب از وزارت کشور درخواست کنند که مجمع عمومی فوق‌العاده برگزار شود. از دیگر سو ژاله فرامرزیان از اعضای شورای هماهنگی جبهه اصلاحات در آن نشست یادآور شد: «از یک زمانی به بعد وزارت کشور خانه احزاب را به رسمیت نشناخته است؛ بنابراین باید طی یک نامه رسمی اعلام کند که مثلا بعد از شورای مرکزی سوم دیگر شورای مرکزی خانه احزاب بعدی را به رسمیت نمی‌شناسم تا یک فراخوانی صورت گیرد چرا که آخرین شورای مرکزی برای برگزاری انتخابات به وزارت کشور نامه داده و وزارت کشور جوابی نداده است؛ بنابراین باید وزارت کشور مسوولیت اتفاقی را که در این نهاد صنفی افتاده است بپذیرد و نسبت به این مساله ورود پیدا کند.» نجفقلی حبیبی، دبیرکل انجمن اسلامی مدرسین دانشگاه‌ها اما ریشه این مساله را در جایی دیگر می‌داند: «فهم آقایان از این مساله (خانه احزاب) متفاوت است و همین موضوع موجب می‌شود به نتیجه‌ای در این زمینه نرسیم.» وی که نایب‌رییس آخرین شورای مرکزی خانه احزاب است درباره شائبه‌های وارد شده به فعالیت این باشگاه حزبی، دیدگاه دیگری دارد: «من که در خانه احزاب هستم، می‌گویم انتخابات آن دوره قانونی بود و وقتی دوره به پایان رسید، خواستیم انتخابات برگزار کنیم به وزارت کشور اطلاع دادیم اما وزارت کشور جواب نداد و بعد هم ساختمان وزارت کشو را از ما گرفتند. یک نهاد قانونی وقتی که زمانش تمام می‌شود تا وقتی که جانشین جدید برایش بیاورند باید همان اعضای قبلی کار را به برعهده داشته باشند. ما از وزارت کشور درخواست کردیم که در برگزاری انتخابات به ما کمک کند. ما می‌گوییم وزارت کشور بیاید و برای برگزاری انتخابات یک شورای نظارتی تشکیل دهد تا در روند انتخابات نظارت داشته باشد اما آقایان قبول نمی‌کنند.» اما مصطفی کواکبیان، دبیرکل حزب مردم‌سالاری که از موسسان خانه احزاب به شمار می‌رود پس از برگزاری این نشست سه راه‌حل برای بازگشایی خانه احزاب، ارایه کرد: «اولین راه‌حل این است که ما بگوییم همان شورای مرکزی سابق خانه احزاب مجمع عمومی را برپا کند و با انجام تغییرات اساسی در اساسنامه، انتخابات جدید شورای مرکزی برگزار شود. وزارت کشور همچنین باید بدون مشارکت احزاب، متولی برگزاری مجمع عمومی شود و انتخابات شورای مرکزی را برپا کند. سومین پیشنهاد نیز این است که هیاتی منتخب از نشست هم‌اندیشی احزاب که قرار است در وزارت کشور برگزار شود، تشکیل و با برگزاری مجمع عمومی، تغییرات لازم را در اساسنامه خانه احزاب لحاظ و شورای مرکزی را انتخاب کند. بنابراین اگر می‌خواهیم همه احزاب کشور نقش‌آفرین باشند پیشنهاد سوم بهترین گزینه است. با توجه به اشکالاتی که بعضی از احزاب اصولگرا به خانه احزاب وارد می‌کنند، ممکن است نخواهند شورای مرکزی فعلی کار خود را ادامه دهد.»

بازگشایی یا تداوم؟

«واژه بازگشایی، واژه مناسبی برای فعالیت دوباره خانه احزاب نیست»؛ این جمله از سوی رییس دوره پنجم بارها بیان شده است. او معتقد است که خانه احزاب هیچ‌گاه تعطیل نشده که دوباره بخواهد بازگشایی شود. این استدلال به آن جهت مطرح شده که مجمع عمومی خانه احزاب در سال ۸۸ برگزار شد و اعضای مجمع عمومی و شورای مرکزی و بازرسان بر اساس مفاد اساسنامه انتخاب شدند. یکی از موارد اختلافی در خانه احزاب، بیشتر بودن تعداد احزاب اصلاح‌طلب بود که سبب می‌شد اصولگرایان نسبت به یکدست‌بودن اعضای شورای مرکزی، گله‌مند باشند. برای رفع این مشکل، هیات‌رییسه خانه احزاب در چنددوره اخیر به گونه‌ای میان چهره‌های اصولگرا، اصلاح‌طلب و مستقل تقسیم شده بود تا شائبه دیگری به وجود نیاید. در سال ۹۰ در هیات‌رییسه خانه احزاب سه چهره اصلاح‌طلب رای آورده بودند اما هیات‌رییسه اعلام کرد برای حفظ تعادل و تاکید بر اینکه خانه احزاب متعلق به همه احزاب کشور است دونفر از چهره‌های اصولگرا-کنعانی مقدم و مظاهری- در هیات‌رییسه شورای مرکزی عضو شدند. گفته می‌شود پس از مدتی یکی از چهره‌های اصولگرا خواستار آن می‌شود که ریاست کمیته بین‌الملل، سخنگویی خانه احزاب شود یا نمایندگی شورای مرکزی خانه احزاب در مجمع احزاب آسیایی به وی داده شود! شورای مرکزی با خواسته وی موافقت نکرد. وی نیز عنوان می‌کند اگر با خواسته‌هایش موافقت نشود در جلسات شرکت نمی‌کند. پس از آن بود که مسوولان وقت وزارت کشور محل خانه احزاب را در اختیار گرفته و اسناد و مدارک آن را ضبط کردند. واکنش هیات‌رییسه این بود که در نامه‌ای به وزیر کشور وقت، نارضایتی خود درباره این اقدام را اعلام کرد. این اتفاق در سال ۹۰ درست در زمانی رخ داد که مقدمات به دنبال برگزاری مجمع عمومی برای برگزاری ششمین دوره خانه احزاب در حال فراهم‌شدن بود. اعضای هیات‌رییسه همچنین با مجلس و معاون سیاسی وقت وزارت کشور به رایزنی پرداختند که نتیجه‌ای در بر نداشت. پس از آن بود که اعلام شد جلسات شورای مرکزی در دفاتر سایر احزاب برگزار خواهد شد. اخیرا نیز در یکی از این جلسات کمیته‌ای انتخاب شده تا زمینه‌های برگزاری مجمع دوره ششم را مهیا کند. این رویداد پس از آن رخ داد که هیات‌رییسه خانه احزاب در نامه‌ای به معاون سیاسی وزیر کشور دولت یازدهم، خواسته‌های خود را در دو بخش کوتاه‌مدت و بلندمدت مطرح کرد. خواسته‌های کوتاه‌مدت آنان، تحویل اسناد و مدارک و محلی برای فعالیت‌های خانه احزاب به روال گذشته بود و خواسته بلندمدت، موضوع یارانه برای فعالیت‌های سیاسی و مدنی و همچنین اصلاح قانون احزاب بود. به‌دلیل بی‌پاسخ ماندن این نامه، نامه دیگری به معاونت سیاسی وزارت کشور ارسال شد و با معرفی دوباره اعضای شورای مرکزی، درخواست تحویل اسناد و مدارک به دبیر شورا برای برگزاری مجمع عمومی دوره ششم مطرح شد. بر این اساس، اعضای هیات‌رییسه دوره پنجم تاکید دارند برگزارنشدن مجمع خانه احزاب، به دلایل فوق بوده و واژه تعطیلی و بازگشایی برای آن، «نافذ» نیست. به هر تقدیر واضح است که برگزاری این مجمع، نیاز به اسناد و مدارک خانه احزاب دارد تا مشخصات کامل احزاب و اعضای خانه احزاب برای مجمع، اعلام شود و از آنها دعوت به عمل آید. فعالان سیاسی این روزها امیدوارند رویکردی که دولت جدید در مورد حمایت و تقویت احزاب و نهادهای مدنی در پیش گرفته سبب شود تا در گام نخست، مجمع عمومی «خانه احزاب» برگزار شده و شورای مرکزی جدید و بازرسان برگزیده شوند. به هر تقدیر این خانه، مجمعی تاثیرگذار و موثر به شمار می‌رود چراکه بر اساس یکی از وظایف آن، زمینه توسعه فرهنگ تحزب را در کشور فراهم کرده و برای رفع مشکلاتی که احزاب و نهادهای مدنی با آن مواجه هستند، تلاش خواهد کرد. تقویت احزاب و نهادهای صنفی و مدنی سبب خواهد شد آنها بتوانند در آینده کارکرد اصلی خود را در فضای سیاسی به منصه ظهور برسانند.

سازهای مخالف

از روزی که خبر تلاش برای برگزاری ششمین مجمع «خانه احزاب» اعلام شد، دوباره سازهای مخالف کوک شد و برخی چهره‌ها به جای همراهی و فشردن دست‌ها برای رسیدن به وحدت، سخن از جدایی‌ها به میان آورده و دوباره دامن‌زدن به اختلافاتی که نزدیک به چهارسال از آنها می‌گذرد را در دستور کار قرار داده‌اند. برخلاف اصلاح‌طلبان و نیروهای نزدیک به حسن روحانی که اصرار به برگزاری هرچه سریع‌تر مجمع عمومی فوق‌العاده و حرکت به سمت فضای سیاسی عادی دارند، طیف مقابل دایما بر طبل مخالفت می‌کوبند غافل از آنکه هیچ سودی در جدایی و تک‌حزبی‌بودن برای هیچ‌کدام از نیروهای سیاسی نیست و تنها اگر منفعتی هست، منفعت گروهی است. یکی از اعضای همیشه مخالف شورای مرکزی حزب موتلفه معتقد است: «خانه احزاب جاذبه‌ای برای احزاب اصولگرا ندارد و اگر بخواهد خانه احزابی متشکل از احزاب اصلاح‌طلب تشکیل شود، احزاب اصولگرا نیز «خانه احزاب» دومی تشکیل خواهند داد». نایب‌رییس جبهه پیروان خط‌امام و رهبری هم اظهار می‌کند: «اگر مجمع عمومی «خانه احزاب» کلا در اختیار اصلاح‌طلبان قرار گیرد، با بانگ بلند و رسا اعلام می‌کنیم که در آن شرکت نخواهیم کرد. البته خبرگزاری‌های معطوف به این طیف نیز در این جریان واگرایانه همراه شدند و این مهم را نادیده گرفتند که آنچه نیاز امروز جامعه است با توجه به روی‌کارآمدن دولتی اعتدالی چیزی جز وحدت و همفکری برای پیشرفت ایران عزیز نیست.» این در حالی است که مردم در ۲۴خرداد، خواستار سیاست‌ورزی به جای دیدگاه‌های بسته شدند تا فعالیت‌های سیاسی و رقابت‌ها به شکل سالم، به دور از برخوردهای نیروهای خارج از عرصه سیاسی و دخالت تندروها شکل گیرد. دولت یازدهم در این مسیر نیازمند کمک و همراهی است.

چهره‌ها می‌گویند

وزیر کشور در برنامه نگاه یک: «خانه احزاب» از سال ۸۳ به‌دلیل اختلافات داخلی نتوانست مجوز خود را تمدید کند و این مستلزم این است که یا شورای قبلی یا شورای جدید تشکیل دهند تا این موضوع را پیگیری کند و وزارت کشور نیز حاضر است در این خصوص به احزاب کمک کند. حمایت‌های لازم را هم از جهت حقوقی و هم قضایی از احزاب خواهیم داشت و این نشست‌های دوره‌ای را با احزاب ادامه می‌دهیم؛ اما به‌شخصه مخالف پرداخت یارانه دولتی به احزاب هستم و اصولا با اقدامی که زمینه و بسترساز دولتی‌شدن احزاب باشد مخالفم و دولت باید تنها در جاهایی که لازم باشد از احزاب حمایت حقوقی و قضایی کند./۱۵دی

یدالله طاهرنژاد، عضو شورای مرکزی حزب کارگزاران سازندگی: درخصوص وضعیت احزاب در دولت جدید و فعالیت مجدد «خانه احزاب» به نظر می‌رسد با توجه به وعده‌های دکتر روحانی در انتخابات و مراسم معارفه وزیر کشور به فعالان و تشکل‌های سیاسی فضا برای توسعه فعالیت احزاب و به‌طور مشخص «خانه احزاب» فراهم شده است و بر همین منوال اعضای شورای مرکزی «خانه احزاب» بر اساس برنامه‌هایی که در سال‌های گذشته سبب متوقف‌شدن آن شده بود به تکاپو افتاده و فعالیت‌های خود را ادامه می‌دهند. پیش‌بینی می‌کنم در آینده نه‌چندان دور شاهد فعالیت مجدد «خانه احزاب» خواهیم بود./۱۶دی

محسن کوهکن، دبیرکل جامعه اسلامی نمایندگان ادوار مجلس: «خانه احزاب» باید فعال شود اما هیچ جناحی نباید به‌دنبال قبضه‌کردن آن باشد و همه گروه‌های سیاسی مشارکتی فعال در باشگاه احزاب داشته باشند./۱۷ دی

احمد بخشایش اردستانی، عضو ناظر مجلس در کمیسیون ماده ۱۰ احزاب: با ۱۳ نفر از دبیران کل احزاب مطرح برای تصمیم‌گیری درخصوص وضعیت آینده خانه احزاب گفت‌وگو کردیم که ۲۱ کرسی هیات‌مدیره خانه احزاب بر اساس چه مکانیسمی از میان احزاب اصولگرا، اصلاح‌طلب و مستقل برگزیده شوند. باهنر دبیرکل جبهه پیروان خط امام و رهبری، زاکانی دبیرکل جمعیت رهپویان، حق شناس عضو حزب اعتمادملی و طاهرنژاد عضو حزب کارگزاران، جزو این ۱۳ نفر هستند./۸ بهمن

غفوری‌فرد: دعوتنامه‌های خانه احزاب باید با امضای من و موسوی تبریزی باشد./۳ اسفند

موسوی تبریزی: در حال حاضر احزاب اصلاح‌طلب، اصولگرا و مستقل تمایل دارند که مجمع فوق‌العاده خانه احزاب تشکیل شود و در این راستا فعالان سیاسی احزاب پیشنهادهای مختلفی را ارایه کردند که یکی از این پیشنهادها ارسال دعوتنامه به احزاب از سوی من و آقای غفوری‌فرد بود که این تصمیم نهایی نشده است./ ۴ اسفند

محمدجواد حق‌شناس، عضو کمیته برگزاری مجمع عمومی فوق‌العاده: با توجه به مباحثی که بر سر اساسنامه داریم، بعید است این انتخابات تا پایان اسفند برگزار شود./ ۵ اسفند

ادامه از صفحه ۷

فعالیت عادی «خانه احزاب» حل بخشی از مشکل

نگارنده امیدوار است که این امر، گام نخست برای بررسی نقاط ضعف کار حزبی در کشور باشد.

چراکه با وجود اینکه ایران امروز در دنیا از رکورداران تعدد احزاب است- با حدود ۲۵۰ تشکل ثبت‌شده- اما در نگاهی واقع‌بینانه، تعداد احزاب واقعی کشور به تعداد انگشتان یک‌دست هم نمی‌رسد.

اگرچه در دولت گذشته فضای فعالیت حزبی محدودتر هم شده بود اما وعده وزیر کشور برای نشست با احزاب، دبیران کل و نمایندگان تشکل‌های سیاسی و تحقق آن در دی‌ماه سال‌جاری، امیدواری برای رونق‌یافتن تحزب را افزایش داد.

همچنین اشاره شد که برنامه‌ریزی این وزارتخانه برای دیدار با نمایندگان احزاب با رییس‌جمهور، در حال انجام است و به‌زودی صورت خواهد گرفت. پس از آن جلسه که مباحث قابل‌تاملی در آن مطرح شد، موضوع عادی‌شدن فعالیت خانه احزاب نیز مطرح شد که به خودی‌خود اگرچه اقدام مناسب و قابل تقدیری است اما این اقدام به‌تنهایی برای حل مشکلات فضای حزبی کشور به‌هیچ‌وجه پاسخگو نیست.

همه می‌دانیم وضعیت احزاب در کشور ما با شاخص‌های استانداردی که برای احزاب پیش‌بینی شده است و در قیاس با کشورهای هم‌تراز از وضعیت خوبی برخوردار نیست. به‌هرحال زمانی که قانون اساسی شکل می‌گیرد در بحث حقوق ملت جایگاه وسیعی برای احزاب تعریف می‌شود اما روشن است که نگرش‌هایی از جانب برخی دولتمردان به این مقوله پیش آمد و نبود یک فرهنگ مناسب اجتماعی و سیاسی در جامعه، ما را از رسیدن به یک نظام حزبی قوی و کارآمد محروم کرد.

در دولت اصلاحات با تلاش رییس‌جمهور و اصلاح‌طلبان، جان دوباره‌ای به کار حزبی داده شد اما مشکلات پدیدآمده در آن مقطع و بی‌میلی دولت‌های نهم و دهم به این حوزه، سبب ایجاد رکود دوباره در آن شد. حال امیدواریم در دولت آقای روحانی این فضا فراهم شود که موقعیت مناسبی برای کارآمدشدن احزاب و تاثیرگذاری بیش از پیش پیگیری امور سیاسی کشور در چارچوب احزاب به نقطه موردنظر نزدیک شود. بر همین اساس است که اعتقاد دارم نباید تمام نقطه‌عطف و توجه ما درخصوص مسایل و مشکلات موجود احزاب به خانه احزاب ختم شود یعنی نباید این تصور را داشته باشیم که اگر خانه احزاب راه افتاد مسایل احزاب حل‌وفصل می‌شود.

در نگاهی واقع‌گرایانه، راه‌اندازی خانه احزاب تاثیری در حدود ۱۰ تا ۱۵درصد در بهترشدن فضای احزاب در کشور دارد اما باید بدانیم مشکلات احزاب ریشه در مسایل دیگری دارد که البته یکی از محل‌های مناسب برای بحث و تبادل‌نظر پیرامون آن، خانه احزاب است که اکثریت قریب‌به‌اتفاق جریانات باسابقه کشور از گرایش‌های مختلف در آن حضور دارند. قانون احزاب، هماهنگ‌شدن قانون انتخابات و احزاب و تغییر برخی رویکردها به مقوله احزاب باید تغییر کند.

به‌طور عملی و واقعی باید به سمتی حرکت کنیم که احزاب درگیر ساختار قدرت نباشند و فاصله بگیریم از اینکه احزاب را در یک فصل مشخص و هر چهارسال یک‌بار به سراغ آنها برویم و از اساس این مساله نیازمند یک بستر برای رشد و نمو جامعه است. تعریف حزب و تشکیلات واقعی این است که حزب به میزان حداقلی بتواند محلی برای فعالیت احزاب در حوزه‌هایی مثل آموزش و کادرسازی و برنامه برای اداره کشور و فراگیربودن را داشته باشد.

بر این اساس باید به‌تدریج، تفکر حزبی و اهمیت آن در توسعه کشور به رسمیت شناخته شود و همه احزاب چه در خانه احزاب و چه در هر فرصت دیگری برای ایجاد چنین تفکری تلاش کنند.

دیدگاه

راهکارهایی برای آغاز دوباره

ابوالقاسم رئوفیان
دبیرکل حزب ایران‌زمین

فعالیت احزاب به‌صورت رسمی و قانونی در کشور مجاز است به‌طوری که قانون اساسی نیز بر آن تصریح کرده است. از سوی دیگر برای فعالیت تشکل‌ها و جناح‌ها، قانونی تحت عنوان «قانون احزاب» وجود دارد که اگر حزبی یکی از موارد ذکرشده در ماده ۱۶ قانون احزاب را نقض کند، کمیسیون ماده ۱۰ احزاب می‌تواند پروانه فعالیت آن را توقیف کند. وزارت کشور در دولت دهم از ادامه فعالیت خانه احزاب جلوگیری کرد اما ما دنبال احیای خانه احزاب هستیم و باید سازوکاری تدارک ببینیم که با وجود رویکردهای متفاوت سیاسی در کشور، هم از جناح اصلاح‌طلبان و هم از اصولگرایان و مستقل‌ها و دیگر احزاب در احیای این خانه به ایفای نقش پرداخته و منجر به وحدت بین احزاب و گروه‌های سیاسی در کشور شود. درواقع خانه احزابی به معنای واقعی شکل بگیرد نه خانه احزاب یک جناح خاص و خانه احزاب متشکل از جناح‌های مختلف، مجموعه‌ای است که مطلوب ماست. اکنون اگر شورای مرکزی دوره پنجم بخواهد برگزارکننده مجمع‌عمومی ششم باشد، اجماعی حاصل نخواهد شد چرا که بیشتر اعضای این شورا اصلاح‌طلبان هستند و اصولگرایان این امر را نمی‌پذیرند و عنوان می‌کنند که دوره دوساله این شورا به پایان رسیده است. ما به‌دنبال این هستیم که احزاب بیشتری از جناح‌های مطرح کشور و با رویکردهای سیاسی مختلف که اجازه فعالیت رسمی و قانونی دارند هم پای کار بیایند. در جلساتی که در این‌باره تشکیل شده، روش‌های مختلفی برای برگزاری مجمع‌عمومی ششم مطرح شده است؛ اول اینکه شورای مرکزی دوره پنجم آن را برگزار کند، دوم اینکه از همه اعضای هیات‌رییسه پنج دوره قبل، یک‌نفر انتخاب شود و این پنج‌نفر مسوول برگزاری مجمع باشند و سوم اینکه اعضای شورای مرکزی دوره‌های قبل ترکیبی معتدل از جناح‌های مختلف را ایجاد کنند که به نمایندگی حزب خود در برگزاری مجمع سهیم باشند که اکثریت قریب‌به‌اتفاق موافق انتخاب ترکیبی از جناح‌های مختلف بودند.

ما بعد از این دوره فترت، نباید به سمتی حرکت کنیم که باعث ایجاد اختلاف و چالش شود، بلکه باید به‌دنبال سازوکاری باشیم که منجر به اتحاد بیشتر احزاب و گروه‌های سیاسی در برگزاری مجمع و انتخاب شورای مرکزی شود. در برگزاری مجمع از سوی شورای مرکزی نباید اصرار کنیم چراکه منجر به وحدت نخواهد شد و کمیته‌ای که انتخاب می‌شود نباید چالش‌برانگیز باشد و افرادی که انتخاب می‌شوند باید نشانه‌ای از رعایت اعتدال باشند وگرنه روند آغاز به‌کار دوباره خانه احزاب، با مشکلاتی مواجه می‌شود. اگر خبر ایجاد چنین کمیته‌ای واقعیت داشته باشد، خانه‌ای جناحی شکل می‌گیرد. کمیته برگزارکننده مجمع باید نوید اعتدال و تساوی بین تشکل‌های سیاسی باشد تا امید در همه احزاب زنده شود و همه در این مجمع شرکت کنند. رویکرد دولت جدید نیز احیای خانه احزاب است تا تحزب‌گرایی در کشور نهادینه شود و خانه احزاب بتواند به‌عنوان مرجعی از حقوق احزاب دفاع کند. هرچند نگرش دولت به این مساله دارای اهمیت خاصی است ولی خود احزاب باید به این نتیجه برسند که خانه احزاب متعلق به همه احزاب کشور است و متقاعد شوند که قرار نیست این خانه به‌عنوان نماینده حزب یا جناح خاصی فعالیت کند.

من به‌عنوان یک اصولگرا از احیای مجدد این خانه استقبال و حمایت می‌کنم و امیدوارم زمینه‌های این اقدام، هرچه‌سریع‌تر فراهم شود و همه دوستان چه اصلاح‌طلبان و چه اصولگرایان باید منافع شخصی و گروهی خود را کنار گذاشته و به توسعه احزاب در کشور کمک کنند. نگارنده به‌عنوان فعال سیاسی اصولگرا معتقدم مجامع عمومی گذشته اتفاقا قانونی بود اما جهت‌دهی کاری بود که اکثریت اعضای شورای مرکزی را اصلاح‌طلبان تشکیل دادند صحیح نبود. اینکه دولت می‌خواهد خانه احزاب احیا شود به‌دلیل نهادینه‌شدن احزاب است تا از حقوق آنها دفاع شده و مرجعی را برای پیگیری حقوق خود احیا خواهند کرد. این خواسته اصولی و صحیح دولت است اما باید خود احزاب متقاعد شوند تا خانه احزاب واقعی شکل بگیرد یعنی از همه جناح‌ها در شورای مرکزی حضور داشته باشند. ترکیب هیات برگزارکننده مجمع، دارای اهمیت است و اگر این ترکیب هیات برگزارکننده به گونه‌ای باشد که احزاب فعالی که به صورت قانونی جناح‌های مختلف را در عرصه سیاست‌ورزی نمایندگی می‌کنند، احساس نابرابری نداشته باشند.

به این شکل، همه احزاب قانونی که می‌خواهند در مجمع حضور یابند، در انتخابات و تشکیل شورای مرکزی مشارکت می‌کنند.

ادامه از صفحه ۸

اساسنامه‌ای برای همه فصول

۱- تقاضای کتبی حزب یا گروه سیاسی مربوطه ۲- انحلال و ابطال پروانه فعالیت حزب و گروه سیاسی ۳- عدم پایبندی به اساسنامه (خانه احزاب) با تصویب دوسوم اعضای شورای مرکزی.

ماده ۲۷: کلیه مدارک و اسناد رسمی (خانه احزاب) در دفتر مرکزی نگهداری می‌شود.

ماده ۲۸: مصوبات و صورتجلسات شورای مرکزی در دفاتر مخصوصی به ترتیب تاریخ ثبت به امضا خواهد رسید.

ماده ۲۹: خانه احزاب دارای مهر و آرم مخصوصی خواهد بود که شکل و متن آن به تصویب شورای مرکزی خواهد رسید.

فصل پنجم؛ انحلال:

ماده ۳۰: (خانه احزاب) با پیشنهاد شورای مرکزی یا یک‌ونیم اعضای خانه احزاب و رای موافق حداقل نصف به علاوه یک کل اعضا خانه احزاب در مجمع فوق‌العاده امکان‌پذیر است.

ماده ۳۱: در صورت انحلال، مجمع‌عمومی فوق‌العاده هیات تصفیه‌ای را مرکب از سه نفر از بین خود انتخاب خواهد نمود هیات مذکور پس از ادای دیون و وصول مطالبات نسبت به واگذاری اموال و املاک به یکی از موسساتی که مجمع‌عمومی فوق‌العاده موضوع این ماده مشخص می‌نماید اقدام می‌کند. این هیات موظف است یک نسخه از شرح کامل آن را جهت اطلاع کمیسیون ماده ۱۰ قانون فعالیت احزاب و جمعیت‌ها ارسال دارد.

فصل ششم: امور مالی

ماده ۳۳: بودجه (خانه احزاب) از طریق یارانه‌های مصوب، جمع‌آوری هدایا، اعانات، قبول وصیت، وقف صلح، هبه و کسب درآمدهای مشروع و نیز حق عضویت اعضای تامین می‌گردد.

ماده ۳۴: سال مالی (خانه احزاب) منطبق با سال هجری شمسی است که منتهی به ۲۹ اسفند هر سال می‌گردد.

ماده ۳۵: اسناد مالی و اعتباری (خانه احزاب) با امضای رییس یا یکی از نواب‌رییس (به ترتیب اول و دوم) و خزانه‌دار و مُهر خانه احزاب معتبر خواهد بود.

ماده ۳۶: این اساسنامه مشتمل بر شش فصل و ۳۶ ماده و ۱۵ تبصره در اولین نشست اعضای مجمع‌عمومی موسس در تاریخ ۷۹/۱۲/۲۲ به تصویب رسید و هرگونه تغییر در آن با رعایت مفاد این اساسنامه امکان‌پذیر است.